

Jag vill få fram ett leende bara genom att säga titeln

Intervju med Ensemble Flatteries blockflöjtist och producent Anna-Carin Fogelqvist

”Anna-Carin tycker det är jätteviktigt att alla ungdomar får lära sig om preventivmedel och säker sex.” *Kabom!* Stor bild på förstasidan, stor rubrik och ett för prästdottern Anna-Carin Fogelqvist förödande budskap spred sig som en löpeld bland de andra högstadieeleverna på Tunaholmsskolan hemma i Mariestad.

Det var när hon kom ut från bussen, efter en helg på sex- och samlevnadskurs på Lundsbrunns Kurort med andra utvalda så kallade kamratstödjare, som Anna-Carin bokstavligen snubblade över reportern från Mariestadstidningen. Vad de fick lära sig på kursen minns hon inte längre, däremot mottagandet hon fick på skolan dagen därpå.

– Anna-Carin, är den här knotttriga kondomen bra? Du, sexexperten, den här gula kondomen, då, är den bra? Gissa om jag skämdes, jag ville vara hemma i månader från skolan efter det!

Det var Anna-Carin och cellisten Per Halvarsson som startade Ensemble Flatterie. Året var 1986 och båda gick på Musikhögskolan i Malmö.

– Ska vi inte bilda ett band? frågade Pelle en dag. Vilka ska vi ha med, vad ska vi heta? Det var lite samma process som om vi skulle starta ett rockband, berättar Anna-Carin och fortsätter:

– Pelle och jag träffades på Lunnevals folkhögskola 1982. Vi lyssnade på tidig italiensk musik, drack vin och tyckte det var otroligt kul att spela ihop. Han är en människa som jag är väldigt nära vän med, och som jag verkligen kan bråka med också. Jag har slängt sprit på honom, skrikit ditt jävla pucko och fem minuter senare är vi vänner igen. Jag tror det är få förunnat att ha en så nära och gammal vän i livet.

Namnet Flatterie hämtade de från en Telemann-ouvertur.

– När vi slog upp *Flatterie* i en ordbok från 1700-talet, så stod det ”att smeka någons själ” och det tyckte vi var fint, så då tog vi det och bildade ett band. Vi tyckte om att stå på scen, möta publiken och showa loss. Vi hade fallenhet för det sceniska. Folk tyckte det var roligt att titta på oss när vi spelade.

Det gjorde även Dorothy Irving, som tog upp bandet i sitt tv-program om scenisk kommunikation. År 1990 spelade de också in en ba-rockvideo. Något liknande hade inte gjorts tidigare. SVT köpte den och visade den flera gånger. Idag finns den även på Ensemble Flatteries hemsida och på Youtube.

Tre år senare ersatte lutspeparen Hans Lundquist bandets cembalist Martin Cederwall och det senaste tillskottet är operasångerskan Mette af Klint, som ersatte Camilla Johansen 2008.

Numera jobbar Anna-Carin framför allt som producent, på både Musik i Syd och Malmö Symfoniorkester (MSO). Hon tycker det är skönt att Flatterie finns. Där får hon vara musiker också; fortsätta spela blockflöjt och showa loss på scen.

Tack vare bidrag från Musikverket, Kulturrådet och Ax:son Johnsons stiftelse kan showen nu förverkligas.

– Att ni fått pengar garanterar inte att ni gör en bra show, sa en producentkollega till mig. Nej, men det innebär att vi får lön och kan repa in föreställningen på dagarna i stället för på

kvällarna, när alla jobbat med sitt och är helt slut, säger Anna-Carin.

Högstadiel elever har varit ensemblens publik förr, och det har gått bra. Flera av deras tidigare vuxenproduktioner har anpassats för barn och unga. Nu gör man tvärt om: en högstadieproduktion som även ska anpassas för vuxna. Att hitta på bra namn är minst lika viktigt som att hitta på bra idéer, menar Anna-Carin, och det är något Flatterie ofta lyckats med. Eller vad sägs om *Kanske på svensktoppen 1328* eller *Air Flatterie – Ditt flygbolag från barocken?*

– Jag vill få fram ett leende bara genom att säga titeln på föreställningen. Det får jag när jag säger *Sex, Genus och Barock'n roll* och förklarar att vi ska göra en barockmusikkonsert om sex. Den här gången lägger man också lite mer krut på ljud och ljus, vilket Anna-Carin ser fram emot. Kanske blir det infrarött ljus eller något annat lite mer spektakulärt på scen.

Att det är Anna-Carin som säljer Flatterie är något alla vet. Det har man liksom vant sig vid. Det gör hon dessutom så bra att hon till och med föreläser för blivande musiker i ämnet. Men det här med genustänket då?

– Jag tänkte inte så mycket på genus tidigare. Kanske för att jag alltid gjort det jag vill och tycker är roligt. Jag har alltid fått ta plats och aldrig känt mig begränsad för att jag är kvinna. Men sen vi fick idén till den här showen har jag blivit betydligt mer genusmedveten. Och nu tänker jag på det hela tiden. Det återstår ju mycket att göra inom musikvärlden också. Ta bara en titt på alla extremt välbetalda dirigenter. Hur många kvinnor finns det bland dem?

Text: Marika Yamoun

© Maya Text & Translation